

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kong Christian-Frederiks Hylding i Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kong Christian-Frederiks Hylding i Danske Samfund", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 10. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_638-txt-shoot-idm359.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

- 1 Kongen ad Danmark fra Hedenold
Er *Oden* paa *Lydskjælvs* Throne,
Fader til *Balder*, til *Thor* og *Skjold*,
Til Stammen med Mailøvs-Krone;
Fosterfader til hver en Fugl,
Som under Løv-Kronen leger Skjul,
Sjunger med Lyst i Lunden.
- 2 11Sagnet om ham gik fra Mund til Mund,
Paa Bølge, i Bjerg og Dale;
Toldfrit det gaaer giennem Øresund,
Umeldt giennem Kongesale,
Træder dristig i Gude-Spor,
Saalænge imellem *Tyr* og *Thor*
Oden staaer midt i Ugen!
- 3 *Oden* pandsatte i Morgengry
Et Øie ved *Mimers* Kilde,
Vide i Verden gaaer deraf Ry,
Han stædte det ikke ilde;
Saga skienker for ham i Kveld
Et Bæger af *Mindets* klare Væld,
Tidernes Tegn han tyder!
- 4 Kongen ad Danmark fra første Haand,
Som bæres paa Folke-Skulder,
Det er den Nordiske Kæmpeaand,
For Slaget er Odens Bulder;
Fredegod dog af Hiertens Grund,
Han bruger kun selv paa Jetter Mund,
Taler saa *Thor* tilrette!
- 5 Konger ad Danmark paa anden Haand,
De blive vel ei saa gamle,
Alle, som herske i Nordens Aand,
Sig lade i *Skjold* dog samle,
Skjoldung-Ætten med Isse graa,
Omringet af Løver himmelblaa,
Passer den Danske Krone!
- 6 12Christjan og Frederik skifteviis
Skjoldunger vi kaldte længe,
Halvt var de Navne om Daad og Priis,
Til Heelhed nu hardt vi trænge;
Derfor yppes en anden Skik,
Vor Konge er Christjan-Frederik,
Smelte vil Dansken Sammen!
- 7 Christian-Fredrik paa *Odens-Øe*,
Med Øie for *Mimers* Kilde,
Kiøbde sig Retten til Mindesø,
At drikke saa dybt Han vilde;
Vist sig drikker den Herre bold
I Fostbroderlag med gamle *Skjold*,
Blod saa med *Oden* blander!
- 8 Kiendes da skal det i Danevang,
At *Sagas* det gyldne Bæger,
Tømt under Skjaldes Harpeklang,
Oplyser og vederkvæger;
Braga-Bæger er Skaalens Navn,
Den tømmedes paa gamle Danmarks Gavn,
Fredegods Æt til Ære!
- 9 Dannemarks Dronning fra Arildstid
Er *Frigga* i *Fensals*-Borgen,
Ikke hun kunde med alt sit Vid

- Unddrage sig Børne-Sorgen,
Balders-Baalet begræder hun,
Men siger dog blidt med Smil om Mund:
Sorgen er snart forvundet.
- 10 ¹³*Hermod* den Bolde, hvis Navn ei dør,
For hende selv *Helhjem* giæsted,
Bragde tilbage et yndigt Slør,
Til Dronninge-Sæt det fæsted;
Derigiennem sees Taaren ei,
Men Sorgen er skjult, som Tornevei
Strøet med Rosensblommer!
- 11 Dannemarks Dronning fra første Færd,
Som lever i Folkets Hjerte,
Hun er vel immer os lige nær,
Men eens er ei Fryd og Smerte;
Kun i Vaarens den grønne Sal
Os fryder med Slag vor Nattergal,
Dronningens Sangerinde!
- 12 Dannemarks Dronning i Sagastil,
Hun skifter tit meer end Navnet,
Aldrig man dog har et *Dagmars*-Smil
Ret længe i Danmark savnet;
Lilje-Korset paa Rosen-Grund,
Med Dronninge-Smil om Disamund,
Dobbelt nu sees i Lunden?
- 13 Længe dermed har Kong Fredriks Viv
Os mindet om *Friggas* Mine;
Længe, vi haabe, skal *Friggas* Liv
Forklares i Caroline,
Nattergale i Lunden slaae
Om hvad mellem Løver himmelblaa
Giælde de gyldne Hjerter!
- 14 ¹⁴*Hermod* den Store, som aldrig dør,
For Hende og *Helhjem* giæsted,
Bragde tilbage et Regnbusslør,
Og svævende det befæsted;
Derigiennem sees Taaren ei,
Men Sorgen er skjult, som Tornevei,
Strøet med Rosensblommer!
- 15 Hil Eder da med de sjeldne Kaar,
Kong Christjan og Caroline!
Krones I skal i et Gyldenaar,
Da Disse gjør Pagt med Hine:
Disse Dage med Hedenold,
Kong Christians Æt med gamle *Skjold*,
Løver med gyldne Hjerter!
- 16 *Skolen for Livet* oplukkes nu,
Med Munden paa Modersmaalet,
Levende kommes da Alt ihu,
Som haver paa Jorden straalet;
Konge-Pennen med Folke-Mund
Da slutter en Pagt af Hjertens Grund,
Dannemarks Stjerne tindrer!
- 17 Blomstre da skal som en Abildgaard
Kong *Odens* det gamle Vænge,
Blomsterne læge fuldmangt et Saar,
Og Frugterne vare længe!
Yduns-Æbler i Haven groe,
Der trædes i Dands paa *Gyngebro*,

Gyldne er Gude-Baner!

- 18 15 *Alferne* dandse med Piger smaa
I deiligste Vang og Vænge,
Kongen og Dronningen see derpaa,
For Magen der saaes ei længe;
Jetter gjøre vel og et Hop,
Men *Thor* med sin Hammer vinker op
Spurve i Trane-Dandsen!
- 19 Billedlig saa i det gamle Nord
Sig speiler med Lyst det Unge,
Billedligt er og alt Stort paa Jord,
Som Ordet paa Skjaldens Tunge!
Billed-Sproget er dobbelt sandt,
Og tænker end *Thrym*, det er kun Tant,
Thor siger: løft kun Sløret!
- 20 Asamaal, det er den gyldne Bro,
Som Spiller i Regnbu-Farver,
Kun hvem der deler den gamle Tro,
Er Ætten, som Glandsen arver;
Skjalde-Troen paa Gudhjem grøn
Gav Søstrene ni den bolde Søn:
Heimdal paa *Himmelbjerget*!
- 21 Han er en Kæmpe af Vane-Æt,
Opfostret ved Mimers Kilde,
Broen han vogter og bli'r ei træt,
Ham kysse hans Mødre milde;
Gjaller-Hornet er i hans Haand,
Han leger derpaa med Liv og Aand,
Dandser, I Rosens-Blommer!

N. F. S. Grundtvig.
